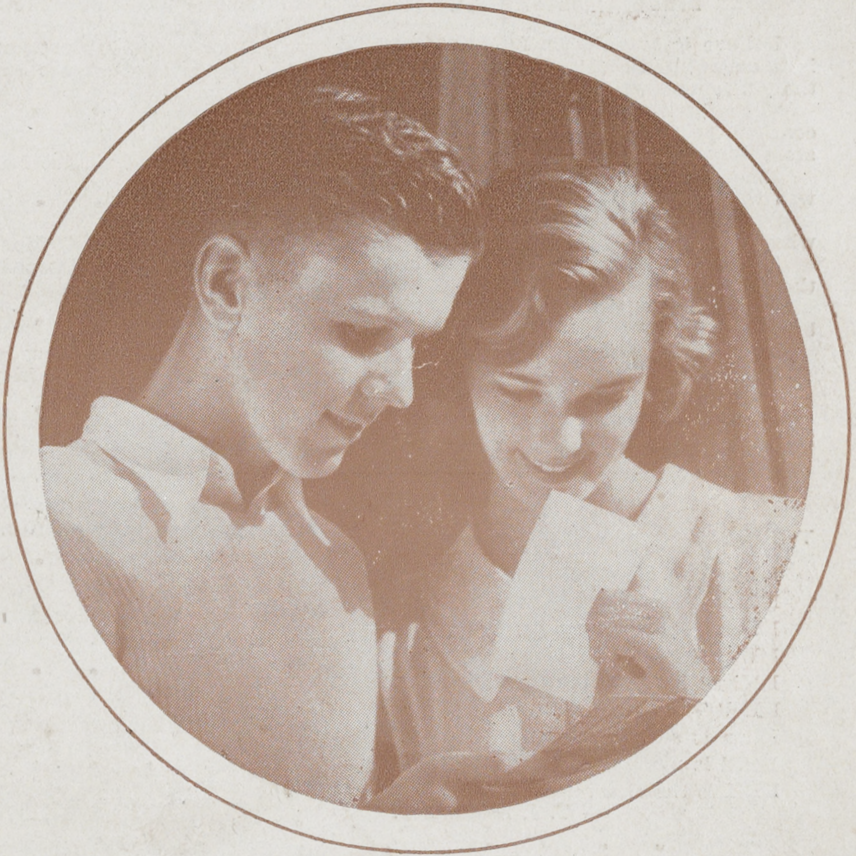
ЮНАЦТВО

All Read

YOUTH

Вересень 1950 September
Рік VI. Ч. 9 — Vol. VI. No. 9

ЮНАЦТВО — Домініяльний орган Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Управи й Редакції:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Manager and Editor:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

BIBLICAL BASEBALL

Believe it or not, the following account is taken from a thesis of "Baseball Among the Ancients," written in 1898.

"The Devil was the first Coacher — he coached Eve, when she stole **First** — Adam stole **Second.**

When Isaac met Rebecca at the well she was walking with a **Pitcher.**

Samson **struck out** a great many times when he beat the Philistines.

Moses made his **first run** when he slew the Egyptian.

Cain made a **base hit** when he killed his brother Abel.

Abraham made a **sacrifice.**

The Prodigal Son made a **home run.**

David was a great **long-distance thrower.**

Moses **shut out** the Egyptians at the Red Sea.

— Inter Ocean, 1898.

* * * *

THE BOSS

I Won't is a ne'er-do-well.
I Can't is a self-confessed quitter.
I Don't Know is admittedly ignorant.
I Would if I Could is wishfully lazy.
I Might is beginning to wake up.
I Will Try is on his feet.
I Can is on his way.
I will is working.
I Did is the Boss.

— T. J. McInerney.

* * * *

The young couple sat together on a park bench. After a long pause, she said dreamily: "Joe, do you think my eyes are like stars?"

"Yeah," he replied.

"And do you think my teeth are like pearls?" she continued.

"Yeah," he said.

"And do you think my hair is like spun gold in the moonlight " she persisted.

"Yeah," he repeated.

"Oh, Joe!" she exclaimed. "You say the most wonderful things!"

Sonny: "What does the Chaplain of Congress do, Daddy?"

Daddy: "Oh, he just gets up on a platform, looks at Congress and prays for the country."

* * * *

A young American, saying his Our Father: . . . . "And lead us not into Penn Station. Amen."

* * * *

A description by C. Morley: "Gay little clothes on the line, plumped out in the wind as though waiting to be spanked."

* * * *

A man stops believing in heredity when his son makes a fool of himself.

* * * *

Street-car Conductor: "How old are you my little girl?"

Little Boston girl: "If the corporation doesn't object, I'd prefer to pay full fare and keep my own statistics."

* * * *

A man who boasts about his ancestors confesses that he belongs to a family better off dead than alive.

* * * *

Then there was the one who prayed: "Lord, don't send anything You and I can't handle."

* * * *

A woman drove into a service station to complain that her car was using too much gas. The attendant pointed to the choke which protruded from the dashboard: "Do you know what this is for?" he asked.

"Oh, that," replied the woman airly. "I never use it, so I keep it pulled out to hang my handbad on."

* * * *

A teacher was trying to get over to her class of young hopefuls the idea of addition. "Take the Jones family," she said. "There's the mother and the father and the baby. How many does that make?"

"Two and one to carry!" chirped one lad.

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік VI. Число 9. Едмонтон, Алберта Вересень, 1950.

В нас мусить горіти

Вогонь... — його кожний знає — від сідоглавого старця, до маленької дитини... його уживали давним-давно, послугуються ним і сьогодні. А однак і до сьогодні вогонь остав великою загадкаю... Бо що таке —вогонь?

Вогонь — це великанська, незбагнута енергія-сила, що світить і гріє, що нищить все, до чого тільки дітнеться. Він піддержує життя на землі — і він його нищить. Він двигає великанські машини, уможливлює конструктивну працю, улегчує хемічні переміни — з грудки землі витоплює щире золото — без нього життя було б неможливим. Він горить тут на землі, він горить й у безмежних просторах — сонце й мілійони зір — це великанські кулі вогню з незбагнутою силою-енергією.

Вогонь — це страшна, жорстока, нищівна сила... Він нищить поодинокі речі, нищить цілі міста і краї — він має знищити цілий світ — він його нищить вже від давна, нищить і сьогодні...

Але та велитенська сила — вогонь — не може існувати сам собою, він мусить мати паливо, він домагається жертви, щоб горіти — він мусить спалювати... бо він — ВОГОНЬ.

Крім цього звичайного вогню, є ще інший вогонь — тисячі разів кращий і тисячі разів сильніщий — це вогонь, що спалює не дерево й не залізо — це вогонь, що спалює душі людські, людські серця — це вогонь ЛЮБОВИ і ПРАЦІ. Де цей вогонь горить — там повнота життя, там повна вартість-добро, там повна-дійсна краса.

І в НАС цей вогонь МУСИТЬ ГОРІТИ — в душах наших, в наших серцях — вогонь любови й вогонь праці...

В нас мусить горіти вогонь любови — до Бога й Церкви, до Краю рідного й народу, до нашої Держави. До Бога — бо Він наш Творець і Батько; до Церкви — бо Вона наша Мати й Провідниця до вічности, Вона сторож нашого щастя; до Краю й народу, — бо з нього ми вийшли, бо його кров пливе в наших жилах, бо він так багато страдав і страдає за великі, святі ідеали — за ПРАВДУ і СВОБОДУ; до своєї Держави — бо тут ми родились, тут знайшли свободу й охорону — забезпеку нашого дочасного життя.

В нас мусить горіти вогонь праці — особистої і суспільно-організаційної. Праці особистої — бо в ній наше особисте вдоволення, в ній наша будучність, — лежухи ще ніколи не дійшли до чогось великого; праці суспільної — бо ми не живемо в доісторичній добі одинцем у печерах,

Ukrainian Catholic Youth of Canada

Dear Members:-

"Much water has gone under the bridge" since our last Circular and unfortunately for Manitoba, that was an actuality.

Because of the flood, almost everything was upset or held back, including U. C. Y. activities and plans. We know that you have all wondered about the Dominion Convention which was due this spring. However, the unfortunate occurring of the flood intervened. Since then we have awaited word from the Ukrainian Catholic Council regarding their plans for the Eucharistic Congress and it is just recently that we have been advised of their decision and that is to postpone the Congress until 1951. As our Convention was to have taken place in conjunction with the Congress and as this has now been postponed due to the lateness in the season, we felt that it would be wise to postpone our Dominion Convention until 1951.

The two-year term of the Dominion Executive expired in June and as there are some members who will be relinquishing their office, there will be several replacements. Official notice will be given as quickly as possible.

We still have many U. C. Y. Membership Buttons on hand and we feel certain that since your last order was given, your club has had new members who would be interested in securing some Club Buttons. If your Local has not given an order as yet, now is the time to do so!

We take this opportunity of wishing all our members a very happy and beneficial vacation!

Sincerely yours,
UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH OF CANADA
Elizabeth Pedora — President
Mildred Cholodnuk — Secretary.

але живемо разом з іншими й тому разом з другими і для других мусимо працювати. Ніякий організм не терпить паразитів — не терпить їх також і суспільність. Від праці кожної одиниці зокрема залежить доля цілої суспільности. Тому не можемо вдоволятись тим, що інші працюють, що інші придбали, але мусимо вложити і свою цеголку в розбудову суспільного-організаційного життя.

В нас отже МУСИТЬ ГОРІТИ, — а щоб це сталось, то треба палива і то багато палива і доброго палива — треба жертви — жертви з нашого часу, з наших приємностей-вигід, з наших грошей. Без того одиниця і суспільність як авто без газоліни, як мотор без електричної струї.

Так, в нас мусить горіти — в серцях і в руках — ЛЮБОВ і ПРАЦЯ.

Н. М. С.

Patient (recovering from an operation): "Why are all the blinds drawn, Doctor?"

Doctor: "Well, there's a fire across the street, and I didn't want you to wake up and think the operation was a failure."

* * * *

Every day is D-day for mother — it's either Dishes, Diapers, Dirt, Disorder, or darned near anything.

* * * *

"What is the feminine of bachelor?" the teacher asked.

There was no reply until a small boy sang out: "Please, a lady in waiting."

* * * *

Grandpa: "How are you getting on at school, my boy?"

Tommy: "Fine, Grandpa — centre forward in football and right back in lessons."

* * * *

Little Bobby had fallen down a flight of stairs and lay at the bottom sobbing. His mother ran over to him and asked: "Bob, did you miss a step?"

"No," replied the lad through his tears, "I hit them all."

Папа про Лелійну Святу

Святійший Отець поручає усій молоді цілого світа апостольство невинности — по прикладу геройської Юначки — Святої Двадцятого Століття — Марійки Горетті.

Цього літа, в часі канонізації цеї молоденької св. Мучениці, Папа виголосив горячу промову, що з неї подаємо дещо тут, — для прикладу й науки нашій дорогій молоді.

* * *

“. . . . Чому ви, дорогі діточки зійшлись сюди в так великім, нечуванім числі, щоб бути свідками прославлення цеї молоденької, чудової Мучениці за Невинність — Марійки Горетті? Чому даєте сльозам вашим волю, коли тільки чуєте, або читаєте про святе й величне життя і геройську мсерть цеї дівчини? Чому вона так скоро оволоділа ваші серця й заняла перше місце у вашій любові? — Тому, що на цім грішнім світі ще є душі, що тужать за небом і його радощами, що в них надприродний чар невинности викликає прегарні почування, що дають напрям їхньому життю. . . .

Невинність Марійки

“Хоч у житті й геройській смерті Марійки Горетті понад усе блистить її ангельська чистота, то також не менше гідні подиву й інші її чесноти. В її невинності виявляється вищість її духа над тілом, її любов до батьків, безнастанні жертви у щоденних труднощах, любов до бідного, тихого, укритого життя, її любов до своєї релігії, що її вона старалась щоденно все більше пізнавати і все краще переводити в життя, любов до щоденної молитви, горяче, стале бажання святого Причастя, а наче завершення її чеснот—це радісне, геройське прощення свойому убійникові. Ці гарні її прикмети—це наче городець чудових квітів, що так дуже Богові подобаються, що так гарно прикрасили її головку в день її Першого Причастя, а незабаром по тім її геройську, мученичу смерть. . . .

Приклад для Молоді

“Дорога Молоде цілого християнського світу, — ти є предметом особливіщої Божої любови. Чи ти рішена — при помочі Божій — опиратись рішучо всім нападам ворогів твоєї святої невинности?

І ви, батьки й матері, в присутонсті цих всіх людей, перед нашою св. Мученицею Марійкою і її ще живучою матірю — чи можете сказати мені, що ви готові приняти на себе святий обовязок чувати над невинністю ваших дітей, заховувати й боронити її перед так численними небезпеками, шо чигають з усіх сторін, що будете стримувати їх від місць, де вони могли б навчитися чогонебудь, що шкодило б їх невинним душам?

Памятайте, мої дорогі діточки, що понад нездоровими багнами цього зіпсутого світа простягається безмежне небо краси й добра. Це те небо, що так захопило Марійку, — це те небо, що до нього веде тільки одна дорога - релігія і любов до Ісуса і вірне заховування Його заповідей. . .

Посвята

“Вітаємо тебе, прегарна й люба Свята. Ти сталась мученицею на землі й ангелом у небі, зглянься з твоєї слави на цих людей, що люблять і величають тебе. Над тобою ясніє славна відзнака-прапор Христа-Побідника, — з твойого ясного, дівичого лиця пробивається сила твоєї любови й вірности твойому небесному Обручникові, — твоєю власною кровю ти відбила на своїй душі образ твойого страдаючого Спасителя.

Тому тобі, як могучій Заступниці перед Божим Агнцем, ми поручаємо всю молодь цілого світа. Вони по-

GLEANER'S GLOSS

By Father Jo

How quickly time flies! Here it is September, and that spells buzzers, pencils erasers, notebooks, or at least back-to-the-office routine for most of our readers. Yes, vacations are over, and we are beginning to find that this business of getting back to school, to the office isn't as grim as we had expected. In fact it's fun to really be back at the old grind.

No doubt some are stepping out into a new career, perhaps teaching, and finding that it's more of an adventure than was hoped for. Here is the story of a young teacher who went ot his first school north amongst the Indians. It's just another example showing that even in teaching life can be interesting. Here's his story, or rather one event of the many experienced in his first year away from home.

"I suppose Indian children were never meant to be perfect models of attendance. At least these three that attended my little backwoods school seemed to have their own ideas on the subject — or their parents did. After a brief visit in the early part of the year, they disappeared like a mist on a hot June morning, bodily, effectually, and completely, and what was more, for a very unpardonable length of time.

"Raising my head from the tale-telling register, I began to make inquiries. The class was only too eager to talk. The little ingrates — I really believe they even enjoyed it. A chorus of voices insidiously informed me that the culprits in question followed this procedure regularly each year, that they had probably gone for a season of hunting and fishing, and that I could confidently expect a reappearance sometimes after Easter. This was encouraging.

"Fresh from the halls of learning which teach everything but what to do on occasions like this, I stopped to consider. After reflection only one course seemed open to me. I determined to become indignant. I refused to consider the sporadic movements of children who conveniently regarded that coming to school on Monday morning was of less importance than a two or three month fishing trip taken with their somewhat nomadic parents. This called for action.

"With a sinister smile, I tore out a small blank form from my ever-ready register. My pen scratched effusive information concerning the migratory instincts of a particular species of Redman. Soon a deadly missile was speeding on its evil course for the Department of Education at Edmonton. From this pinnacle of authority would be issued a bombshell of high warning. Law, order and attendance, I hoped, would be restored within the precincts of my northern wilds. With grim determination I awaited the results of my mastermove. I had not long to wait.

"It was morning recess on a pleasant week-day when one of my (savages) little pupils bounded into the room and announced gleefully: "There's some 'un cummin' to see ya."

"Assuming a modest starched collar expression, I awaited the rapping at the door. But there was no sound. I walked to the door, edged it open, peeked out, then gasped.

"Directly across the road was a rough-looking fellow sitting on an old tree stump. It was an Indian. He had a pipe in his mouth and a rifle in his lap. Evidently the Department had done its work efficiently. I decided to reconnoiter before acting.

"Hastily I gathered the remnants of my fast-ebbing courage, tried to remember the Latin quotation that promised Dame Fortune on the side of the brave; opened the door, and walked out. With a feeble smile that was meant to be conciliatory and a steadily growing inclination to scamper in the opposite direction, I approached the man.

"If I expected to see fire in his eye, I was disappointed for even his pipe was out. There was no doubt about it. He was more frightened than I was. Finally he managed to grunt out a sorry explanation:

"Me poor — me fish — children no go school — me sorry."

"I understood enough. From a private sidepocket I produced a battered package of tobacco. We smoked quietly, silently, mutually satisfied. Then he departed, and I let it go at that."

* * *

I read Brother Methodius' article on

дивляють твою відвагу й стараються наслідувати твою сильну віру ч чистоту у всіх щоденних обставинах. — Батьки й матері просять у тебе сили й помочі у правильному вихованні своїх дітей.

В тобі, через наші молитви, нехай вся молодь і діточки знайдуть безпечну охорону, безперестанну опіку й провід у цілому їхньому небезпечному житті, — щоб так могли осягнути ту радість, що її знаходять тільки ті, у кого чисте серце."

Ukrainian Catholic Youth of Canada

49 Kennedy Street Winnipeg, Man.

August 15th, 1950.

Dear Members:-

The unfortunate occurrence of the Manitoba flood is well known to you, as is the extent of the destruction. However, the destruction of property was not the only effect of the flood. Among other things, plans for our 1950 Convention were paralyzed and it was decided that the best possible move would be to postpone the Convention for one year.

It is with regret that I have to announce to the U. C. Y. of Canada my resignation from the honored position of the Dominion President of the Ukrainian Catholic Youth of Canada. The two years as Secretary and the two following years as President have proven to me wonderful years in which I have learned much about our Ukrainian Catholics, their characteristics, habits and very great capabilities. Our Organization has done wonderful work such as choirs, Retreats, concerts, educational programs, to mention only a few, and because of these I know that there is no limit to what the youth of our Ukrainian Catholics in Canada can do. I have enjoyed every day of the time spent with the U. C. Y. and sincerely regret the necessity of leaving at this time.

The importance of U. C. Y. work has been ever evident to the Dominion Executive. Because of this much thought was given to the choice of the succeeding Dominion President. The name of the Dominion Editor is known to most of you and it is with great pleasure I announce that Mr. Michael Bakuska will be carrying on in the position of president until the next Dominion Convention in 1951. Mr. Bakuska has been interetsed and active in U. C. Y. work for many years and will assuredly carry out his duties capably and conscientiously.

Unfortunately we suffered the loss of our very valued secretary, Miss Mildred Cholodnuk, and our treasurer, Miss Helen Nykoruk. They always carried out their work very conscientiously and efficiently. The U. C. Y. was very fortunate indeed in having the services of such two valued members. In the case of Mildred Cholodnuk, matrimony has put in its first claim and we really can't blame her, can we?

Due to circumstances, there are several other members of the Executive who have found it necessary to leave their position at the expiration of the two year period. A list of the changes is listed below, showing replacements. The Dominion Executive sincerely regrets to see these people leave the ranks of the Dominion U. C. Y. Executive, however, great thought was given to the appointment of their replacements, and we are confident that the Executive as it now stands will not be a disappointment to the Ukrainian Catholic Youth of Canada.

President replaced by Michael Bakuska. Former, Elizabeth Pedora.

Vice-President replaced by William Bobey. Former, William Bobey.

Secretary replaced by Julia Matyszewski. Former, Mildred Cholodnuk.

Treasurer replaced by Ralph Kraychuk. Former, Helen Nykoruk.

Fifth Member replaced by Sadie Yankow-

Two-Timing Pafnootzey also and thought it was swell. When I read Bohdan's reply to Brother Methodius in last month's issue, I felt it was sincere. May I add my two cents, Bohdan, by saying that we really do give a darn.

* * *

Which reminds me that I often feel discouraged when I realize so many of our youth are not reading "Youth." I'm not just "plugging" the "Youth" when I say that "Youth is really a humdinger of a magazine and that these non-readers don't know what they're missing. For pleasure, for your own profit, for your own soul's good, read the "Youth."

* * *

Another thing I liked about last month's "Youth" was the report from Saskatoon by "Pleased One." Not only was it an interesting write-up, but the program written out in detail will give many an idea to other U.C.Y. groups who are worrying their heads over the next concert. Here's for more reports like this of "Pleased One." And of course those plans for activities in U. C. Y. groups as outlined by your central committee in Winnipeg, a few months ago, were grand too. Refer to these old "Youth" issues for new ideas.

* * *

Here's a little story that's always getting lost. After looking for it over a year, I finally found it written on an old scrap of paper. I read it, and promptly lost it again. It went something like this:

A lady who was planting salvias in her flower garden, constantly referred to them as "salivas." An old gentleman irked with her misnaming of his favorite flower, interrupted her work and said:

"Now, lady, seein' ye've put all them salivas on that side, why don't you plant some spitunias on this side?"

South Edmonton U.C.Y. Provincial Champions

IN SOFTBALL

SOUTH EDMONTON U. C. Y. PROVINCIAL SOFTBALL CHAMPIONS

Sitting in front: Marshall and Marvin Bahry. Sitting behind, from left to right: Lillian Romaniuk, Elizabeth Hooke, Joyce Bilyk, Josephine Pawlowski. Standing, from left to right: Tony Romaniuk, Nick Chodan, Mike Matishak, Joe Kuchmak, Bill Pawluk, Wally Matishak.

Sunday, August 6th, was a day that will remain in our memories for years. On this day young and old gathered at Pidgeon Lake to celebrate the opening of St. Basil's Villa. This Villa was bought by the Basilian Fathers and will serve as a summer resort for the U. C. Y. of Alberta. Summer courses will take place here, and many big doings will attract thousands of our youth where they will enjoy fishing, swimming, etc. Many thanks to Father Sebastian Kurylo, O.S.B.M. for his untiring efforts in getting this summer resort. It consists of 16 acres of land, nice bluff, playgrounds and a lovely beach.

The morning began with Low Mass at 9:00 o'clock with Father Kurylo officiating. At 10:00 o'clock Fr. Provincial T. Dobko sang High Mass, with Fr. Kurylo and Fr. Sloboda as deacons. Following High Mass a delicious dinner was served by the U.C.W. Leagues of Calmar, Leduc and Thorsby.

After a special ceremony at 5:00 p. m., His Excellency Bishop Sawaryn blessed the grounds of St. Basil's Villa and delivered a sermon on the occasion.

In the afternoon the ball tournament took place. South Edmonton defeated Mun-

---

ski. Former, Vera Rizniak.

Controllers: Peter Kwasny replaces Vsevolod Shpytkovsky; Margaret Budnik replaces Olga Schwaga. Appointment to be made later to replace Frank Ewchuk.

At this time I wish to extend my sincerest wishes for every success for the U. C. Y. in all its undertakings. May the Lord bless and further your good work!

Sincerely yours,

Elizabeth Pedora

President, Ukrainian Catholic Youth of Canada.

dare, and North Edmonton defeated Calmar. The final game was played by the two winning teams at 6:00 p. m.

South Edmonton appeared with great confidence on the grounds as they had already challenged North Edmonton in two consecutive games. The U. C. Y. of South Edmonton was always known for their fine co-operation on the field since the team was organized. They showed themselves more so when a well-organized cheering squad stood firm ready to razz the opposers with different cheers when time called for them. And who could ever expect to challenge South Edmonton after seeing the way their young, small and innocent fans played. With Billy Pawluk as catcher, and Nick Chodan as pitcher, hardly any players of the opposing team could hit and try to get very far.

Spectators, did you notice the first baseman, Tony Romaniuk; second baseman, Josephine Pawlowski and third baseman, Lillian Romaniuk (she looked like a grasshopper and fooled many who didn't know better). — Don't you think they were wonderful? And how about our fielders, Wally Matishak and Joe Kuchmak? (Can't help it — we pick 'em young). They just could not miss the ball. Our shortstops, Joyce Bilyk and Mike Matishak, really cut the hits short. Last, but certainly not least, our far fielder, Elizabeth Hooke (Bessie). It was overheard in the crowd that we had Babe Ruth on our team, but we reminded them that Babe was dead. So the history says. The final score for the Provincial Championship was: 14 for South Edmonton, and 4 for North Edmonton.

We're from South Edmonton —
We couldn't be prouder;
We've now got the cup —
So we won't shout any louder.

Dear youth, you can't blame us for being proud as you probably know that it was the first cup ever given to the winning team in the province and we have it for a year unless we prove ourselves to be better team next year. — How about it, South Edmonton?

To the locals which did not attend, we can all say: "You not only missed a wonderful time, but also a very good ball game.

An evening frolic rounded up the memorable day. The South Side winners were as well organized on the platform as they were on the field.

Hearty congratulations to those who sponsored the big Sports Day; sincere thanks to Fathers Kurylo, Sloboda, Soroka, Dzigolyk, Dobko and others who did a wonderful job in keeping up the morale, especially during the final game. Let's hope we get twice the 1,500 people for our provincial Sports Day next year. Till then, keep rolling! Because none of us can be still. Can we? — So let's work in our Club for our own development. — Sports Lover.

Definitions

Tourist: a chap who travels thousands of miles to get a snapshot of himself standing beside his own car.

Peacock: a chicken in bloom.

Shortest distance between two known points: space between two cars in a parking lot.

Boom Time: a period when we all get rich by charging one another too much.

Criticism: something one can avoid by saying nothing, doing nothing and being nothing.

Fanatic: one who, having lost sight of his aim, redoubles his efforts.

Tact: the ability to describe others as they see themselves.

Hammer: a hammer until you hit your thumb with it.

Bicycle: a thing that teaches you the secret of getting ahead; you've got to keep pedalling to get anywhere.

Religion: for some people it's like a bus. They ride on it only when it is going their way.

Money: a thing that still talks, but the interval between its saying "hello" and "good-bye" is becoming increasingly shorter.

Affection: something that proceeds from either vanity or hypocricy.

Ambitious wife: the power behind the drone.

Conference: an organized way of postponing a decision.

Financial Genius: a man who can earn money quicker than his family can spend it.

Man of the Hour: the one whose wife told him to wait a minute.

Nose: the part of the human body that shines, snubs, snoops and sneezes.

Smokers: people who, the more they fume, the less they fret.

Temperament: Temper that is too old to spank.

DO MORE . . .

Do more than exist — live!
Do more than touch — feel!
Do more than look — observe!
Do more than read — absorb!
Do more than listen — learn!
Do more than hear — understand!
Do more than wonder — think!
Do more than talk — say something!
— T. J. McInerney.

BIRTH DAZE!

A rhyme in an old book:

Sunday's child is full of grace;
Monday's child will get first place.
Tuesday's child is solemn and sad;
Wednesday's child is merry and glad.
Thursday's child is inclined to thieving;
Friday's child is free in giving;
Saturday's child works hard for a living.

МОЇ СПОМИНИ З ВАКАЦІЙ —

КУРСАНТИ ВИКОНУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ТАНКИ НА СЦЕНІ

Останній шкільний рік не був легкий для мене. Здібніші від мене дівчата мали час на розривки, а я мусіла тяжко вчитися, цілий рік приготовлялася до кінцевих іспитів. Всі заохочували мене до науки. Родичі обіцяли, що вишлють мене на довгі вакації, якщо я перейду клясу з добрим успіхом. А брат мій обіцяв купити мені граний ручний годинник.

Скоренько минув рік. Прийшли іспити. Кожного вечора вчилася я до пізна, а раненько йшла до місцевої церкви просити Бога о поміч. Молитва й праця помогли мені здати всі іспити з добрим успіхом. Ніхто не відчує тої радости, що її я пережила, коли скінчилася наука.

Мої дорогі родичі й брат були дуже втішні. І хоч я була забула про їхні обіцянки, то вони добре памятали. І додержали слова.

У неділю по відправі скликали до нашого дому багато-багато гостей. Я і не знала, що це за врочистість. Прийшли всі мої товаришки. Тато, мама й брат занялися гостями, як на весіллю. Було що їсти, і напитки були. Всі засіли до стола. Дві години — як у долоню траснув. Серед милого товариства і смачних страв пройшов час скоро. Всі почувалися щасливі. І я чулася легенько, як той теплий липневий вітрець, як та вільна пташка в полю. Здавалося мені, що я щасливіша від всіх моїх приятельок. Чи це так мені тільки здавалося?

По обіді дивлюся, мій брат встає на видне місце й зачинає бесіду звернений до меме. Я спаленіла. Його щирі й зворушливі слова вдаряли мені просто до серця. По цій промові вніс він мені многолітсвіє, опісля вручив гарний ручний годинник. По черзі встали й тато зі сльозами ра-

— НА КУРСАХ В ЕДМОНТОНІ

НАША МОЛОДЬ СПІВАЄ У СУПРОВОДІ ОРХЕСТРИ

дости, та промовили сердечним тоном: "Галю, мило нам, що ти гарно скінчила науку. Знеділі поїдеш на довгі вакації, проведеш це літо на Курсах в Едмонтоні. . . . ."

Наче грім вдарила мене ця несподіванка. Не мала я слів, і не могла говорити. Тільки поцілувала тата в руку з вдячности. Всі розуміли мене, і приняли мій вираз вдячности.

У понеділок раненько я з валізками й з мандоліною вже ждала на потяг. Всі виряджали мене, желали мені щасливих вакацій.

В Едмонтоні на стації стрінули мене наші Сестри й взяли мене до себе. Тут в Інституті я мала мешкати. Я відразу полюбила Сестер.

Школу зачали ми набоженством і благословенням нашого Преосвященного. У церкві св. Василія, при горіючих свічках, ми всі молилися, щоб не змарнувати дорогі дні на Курсах.

Почалася школа. Вчили нас різні учителі, вчили священики. І мені казали взяти до рук буквар. Навчили нас рідної мови, історії про рідний край, про нашу Церкву, про наші гарні пісні й музику; вчили нас релігії та молитов. І хлопці мусіли молитися разом з дівчатами. Викладали нам про великих мужів з історії, про штуку, про наші звичаї і про нашу рідну неньку Україну. Вчили нас як працювати для свойого народу, як забавлятися у гурті при різних нагодах. Навчали всіх курсантів як поводитися у світі між людьми. Я навчилася багато-багато. Зі всього найбільше любила я співати в хорі, грати в орхестрі та читати у своїй рідній мові. У пятьох тижнях я написала до дому два листи по українськи.

Крім науки я багато навчилася для життя, багато нових знакомств навязала. Багато прогульок ми гуртом відбули, оглянули парлямент, були у нашого Преосвященного, бачили машини Укр. Вістей. Кожного вечора була інша програма — то наука, то забава, то спів, то музика.

Пять тижнів минуло як один день. Відбули ми свої іспити, гарний пращальний бенкет, дали ми в двох салях добірний концерт. І треба було пращатися зі всіми. Студенти й учителі зжилися. Зі сльозами в очах лишали ми дорогих нам Отців, Сестер і всіх учителів та знакомих. Бажали вони нам щастя в житті. До дому верталися ми не радо. Бо в Едмонтоні — як вдома почувалися всі.

Тепер я знову між своїми у колеґії. Але ця щоденна школа така нудна, суха. Щодня приходять мені на гадку Курси. Вечорами читаю нашу ґазетку ЮНАЦТВО, переглядаю гарні знимки, що їх собі привезла на памятку з Курсів, гляджу на свій новий годинник. Нераз береться нудьга. По щирості можу сказати: "Найкращі мої спомини, це спомини з цьогорічних Курсів в Едмонтоні."

Панство Микола і Сузанна Зинюк

БОРЩІВ, АЛБЕРТА

Дня 12-го листопада, 1949 р. в церкві св. Івана Христителя в Борщеві подружилися Микола Зинюк і Сузанна Рурка. Микола родом з Плейн Лейк, а Сузанна з Борщева. Обряду вінчання довершив тодішний парох Впр. о. В. Каменецький, ЧСВВ, в асисті о. В. Підскального, ЧСВВ.

По весіллі молода пара замешкала в Плейн Лейк. Обоє були щирими й дуже активними членами У. К. Ю.

Вчасі весільної забави, що відбулась в Народнім Домі, дружки зібрали на "Юнацтво" $5.14.

СТАР, АЛБЕРТА.

В неділю, 20 серпня, в домі п. Миколи Зазулі, відбулись перші повакаційні сходини нашого відділу У. К. Ю. На ці сходини загостили також п-во С. Скублений. П. С. Скублений, це бувший голова нашого У. К. Ю., добре обзнакомлений з усіма справами й тому міг дати нам багато цінних вказвок.

Тому, що дехто з членів виїхав в инші місцевости, на їх місце вибрано інших. По довгій і подрібній дискусії збори закінчено молитвою.

Т. Мальований.

GOING MY WAY?

By BROTHER S. METHODIUS F.S.C.

THE TEST OF COURAGE

Courage is characteristic of men. It is not confined merely to the field of battle, nor is it limited only to spectacular occurrences. Commonplace circumstances frequently demand a courage exactly the same in kind as that exhibited by the early martyrs. Take care of the little things, and the big things will take care of themselves. If you succumb to petty trials, never hope to overcome the grave ones. The Church today needs a strong Catholic laity, real men and women with the royal blood of God coursing through their veins.

Be loyal U. C. Y. members throughout the coming scholastic year if you will not be cowards. Times, places, people and situations will offer you abundant opportunities to check on your Catholic courage, or on your lack of it. A strenuous week-end: remember your obligation of Sunday Mass...; a Friday night date: buy a cheese sandwich...; a party past twelve on Saturday night: keep your resolution of weekly Communion....

You brag that you are a U. C. Y. member. (Sometimes it's easier to get a job or a date that way). But remember, you're on the spot, and U. C. Y. organization is on trial! Your friends know that U. C. Y. members are frequent communicants; that they get to Holy Mass every Sunday and Holy Days; that they go in for clean entertainment; that, having an extraordinary devotion to Our Lady and St. Joseph, they respect all women and men. Watch your step!

The ideals of Christ and His Church are the ideals of U. C. Y. organization. You are of Christ, of the Catholic Church, of U.C.Y. organization. Will you discredit them with the coward's alibi — "What's the difference?" Christ warns you that if you deny Him before men, He will deny you before His Father who is in heaven.

Prepare now by frequent Holy Mass and Communion for your future career, that it may be a happy one.

* * *

THE MIRROR

The natives of a certain locality in a far-off country had never seen a mirror. Passing through this country-side, a tourist happened to drop a small mirror at a turn in the road. An old-timer, returning from his work in the fields, found the mirror and gazed into it, exclaiming: "A picture of my old daddy, and none of us knew Pappy ever had his picture took." He then slipped the mirror into his pocket.

That same night the old-timer's wife discovered the mirror while mending her husband's coat. The first glance made her furious. "He's carrying around with him the picture of a woman, and a terrible-looking witch at that."

You have a mirror, too. **Look into your conscience.** Do you recognize your own face? Are you just what others think you are?

Or have you one face for your buddy and another for God? You seem a friend of humanity. What do you seem to God?

God knows you for what you really are. No make-up, no facial can hide from Him the unhealed scars of your sins. The face your companions love may be innocent and clean. But beauty is only skin deep.

God looks from the inside out, not from the outside in. He judges you as you are, not from what others think you to be. True friend, He compassionates you, never pities you. He is unafraid to tell you your failings, but He won't reveal them to others.

He is always ready to forgive, to heal the leprosy of sin. But only after you crawl, leper-like, to the Tribunal of Penance crying out in sorrow: "Lord, make me clean!"

* * *

Here's What Others Say About Faith

Some time ago the students of one Catholic university were asked to represent what "The Faith" meant to them — Faith in the sense of their Catholic Religion. One student wrote:

"How weary life would be without it. Think of not knowing the consoling peace of a moment's prayer before the Blessed Sacrament exposed. Think of fighting life's battles without Confession, Communion. And on the last day, when things will grow dim, think of having to start out, not knowing where, without the God whom you might have had during life as friend and companion."

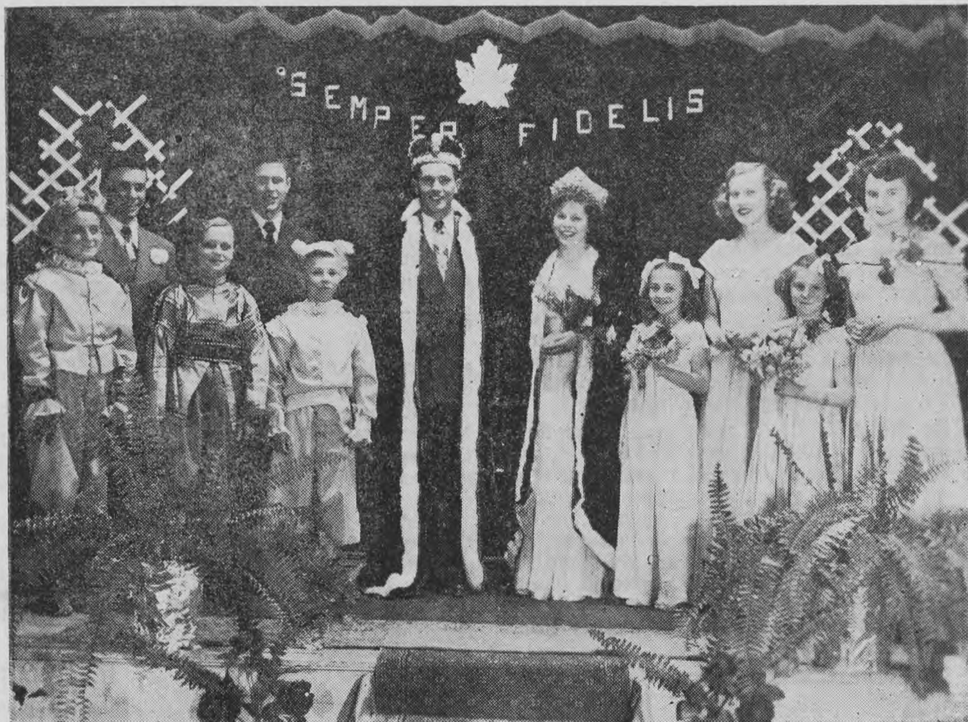
Another student stressed the value of a particular point of the Faith:-

"Like a little boy who has told a lie and is ashamed of himself, I feel I have someone to go to when I am in trouble. He can go to his mother and cry on her shoulder and ask forgiveness. When I leave confession, I am happy and gay. I need not worry about my sins any more."

A third student drew his conclusion from an observation of things around him:

"Thank God I was born a Catholic; otherwise I might now be groping in the

МОНДЕР, АЛБЕРТА

Зліва до права: Л. Миськів; А. Лайбіда; Е. Білик, король; С. Лесюк, королева; К. Юзвак; С. Івасюк.

Ідейна і працьовита мондерська молодь започткувала велике й гарне діло — а саме "Залізний Фонд" на будову церкви в Мондері.

На цю гарну ціль мондерський відділ У. К. Ю. підготовив і перевів успішно великий карнавал, що відбувся в травні ц. р., перед самими Зелеными Святами.

Карнавал почався великим обідом — що до нього багато причинились пані з Л.У.К.Ж. — і тревав три дні.

Королем карнавалу вийшов Едвард Білик, а королевою Сузанна Лесюк. В змаганнях за корону брали участь Л. Миськів, А. Лайбіда, С. Іваськів і К. Юзвак. Торжества коронації довершив майор міста, п. Томин.

---

ignorance of atheism or neo-paganism. Today, when even some ministers wink upon the Communist factions in Canada and the United States, I can turn to my Faith for consolation, protection and hope. My Faith is truly a Mother to me. She feeds me with the Body and Blood of Christ. She guides me in temptation, forgives me when I have sinned. No matter how low I sink, she gives me a chance to re-establish myself in the eyes of God. But if I were outside the Faith, I should probably say: 'There's no hope for me; I might as well stay as I am'."

Thoughts from down deep, such as these, suggest to thinking non-Catholics an inquiry into the Catholic Faith.

Suddenly he lowered his head and barged through the crowd.

"Can't you act like a gentleman?" inquired a cold, feminine voice at his elbow.

"I've been acting like a gentleman for the past hour," replied the man, still charging forward. "From now on I'm going to act like a lady."

I Learned Too Much

Великий дорожний "бас" мчався "гончою собакою" по асфальтовій албертійській дорозі. Попри нас втікали кудись далеко зелені гаї і золотисті поля, що колихались під колосистим збіжжам. Невелике воно — це збіжжа, — але слава Богу й за це — кажуть люди.

Коло мене сидів юнак — міг мати коло 26 літ — гарний, чорнявий, добре збудований. Слово по слові і ми розговорились. Він француз, я українець — говоримо п оанглійськи.

— Я знав — каже — багато українців, по-правді — признається — була у мене й українська дівчина, але ми розійшлись...

— Не любиш українців? — питаю.

— Ні, не це, — каже — а тільки, що вона дуже привязана до свойого обряду й вдома в них всі говорять по українськи, а я того ні вдома ні в церкві не розумію.

— Хиба ж ти був й у церкві?

— Був — і то кілька разів — вона затягнула; вона туди що неділі ходила й мені це не подобалось.

— Ти не католик?

— Не знаю... Мої родичі католики. Коли я був з ними, я також ходив до церкви, але то вже так давно — кільканадцять літ... Моє життя йшло різно... Я бував всюди — по великих містах... Навчився пити — виправляти гульні... водити дівчата... Тільки та одна мною водила й тому не можу її забути.

Говорив більше сам до себе — наче б спомини з минулого пересувалися поперед очі. "Бас" зійшов на звичайну шутровану дорогу й почав колихатись — то більше, то менше приємно, — а ми розмовляли...

— Ти не ходиш до церкви?

— Ні, колись ходив — тепер ні. Чоловік далеко від дому, від своєї церкви...

— Алеж католицькі церкви всюди однакові, тимбільше у вашому обряді — і я не бачу трудности, чому хтось мавби занедбувати свої обовязки.

— Єс, Фадер, бат ю нов гав ит из— я в багатьох місцях був, багато дечого бачив — думаю, що аж забагато — я забагато дізнався й забагато навчився, (ай лернд ту мач) — я навчився жити без церкви...

— Це правда, що в житті багато дечого можна побачити, але ж це все, це тільки поодинокі випадки, що ніяк не заперечують вічних вравд, а радше їх потверджують.

Не відвовів нічого, а тільки дививсь кудись далеко. По хвилині заговорив знову, не відриваючи замріяних очей від вікна.

— Ю нов, Фадер, — я ще й тепер жалую за тою українською дівчиною. Думаю — вона була одинока, що я справді любив... Коли б не та мова...

— Як говорять в тебе дома?

— Розуміється — по-французьки.

— А як вона пішла б за тебе, то чи у вас говорили б хоч по-англійськи?

— Но, — хиба поки вона навчилася б по французьки.

— Оце гаразд — думаю собі — попала коса на камінь. Добре, що розійшлись завчасу, а то одне й друге пропало б.

Й не счулись ми, як "бас" пристанув на моїй останній стації — він їхав ще дальше. Розпращавшись, пішов я своєю дорогою, а за мною приблуканою собакою бігла докучлива думка: "Ай лернд ту мач"... Горе сьогоднішному світові від науки — не від справжньої науки, але тої облудної, брудної — від науки, що затроює спокій, руйнує щастя, від науки і знання, що вбивають душі. А в нас сьогодні того грізного, того фальшивого знання так багато. Кожний читає, що хоче, робить, що хоче і

GRATITUDE

Gratitude means acknowledging benefits received and endeavouring to recompense the benefactor. There is no one to whom we are so heavily indebted as to Almighty God. From Him we have received in the natural order existence, time, health, our senses and faculties, and in the supernatural order Redemption, the Church, the Mass, Grace and the Sacraments. Over and above these gifts, which are intended for all humanity, there are countless favours peculiar to ourselves which we owe to Almighty God. If we are grateful, we shall recognize God as the donor of all these gifts, saying with Our Lady, "He that is mighty hath d ne great things to me" (Luke 1. 49). We shall also avoid using them as instruments of sin: a grateful heart could not be so base as to take advantage of the liberality of God to insult Him by means of the very gifts which He has bestowed upon us. It is just this feature which constitutes the immeasurable ingratitude of sin. The sinner imitates on a larger scale the beggar, who tramples under his feet the food which you have given him, or the child which bites the hand of its mother who feeds it.

We render ourselves less unworthy of further favours, if we are careful to thank God for those which we have already received. Try to live in habitual recollection of the blessing of God, and give expression to it by frequent ejaculatory acts of thanksgiving. It is a mark of thoughtless ingratitude to become conscious of these benefits only when we are threatened with the loss of one of them. In that beautiful prayer of thanksgiving, the Preface, which precedes the Canon of the Mass, we are exhorted to give thanks to God "semper et ubique," i. e. at all times and in all places, because to do so is "truly meet and just, right and salutary." It is salutary because a sense of gratitude will stimulate us to make a return for His manifold favours not only by the strict observance of His commandments but also by works of supererogation.

Never omit your thanksgiving after Holy Communion. Spend at least ten minutes in thanking and praising Our Divine Lord and begging His help for all your needs, The time after Communion is the most important and precious in your life.

Do not hesitate to say your "grace after meals" quite openly. How contemptible and mean it would be to feel ashamed to thank God in the presence of your fellowmen. If your heart swells with thankfulness towards your Divine Benefactor, you will be glad to give Him public recognition.

живе як хоче. Кожний знає багато — аж забагато... знає забагато зла... А так мало в нас правдивого пізнання вартости людського життя, його завдань і обовязків... Так мало пізнання вічної Правди і вічної Любови — Христа.

І жаль мені стало того юнака... бо сьогодні таких як він багато... так дуже багато... **Н. М. С.**

До Відділів У. К. Ю. Саскачевану

Обіжник 3 Жовтень, 1950

Слава Ісусу Христу:

Пов. Пане -но Голова і Заряд:

Провінціональний Заряд У. К. Ю. подає до ласкавого відома Відділам, що:

1. Річний Зїзд У. К. Ю. відбудеться цього року в Саскатуні дня 7, 8, 9-го жовтня, разом з Братством Укр. Католиків.

2. В суботу, 7-го жовтня, у Домі Просвіти "214 Ав. М. Савт" в 1-ій годині пополудні, відбудеться реґістрація делеґатів.

У 2-ій годині, отворення нарад У. К. Ю.

1. Звіт У.К.Ю. за минулий рік
2. Дискусії
3. Вибір нового заряду
4. Привіти делеґатів.

Вечером в годині 8:30, відбудеться "з танцем" забава в Домі Просвіти "214 Ав. М. Савт."

3. В неділю читані Служби Божі і сповіди в парохії св. Юрія в годині 7:00 - 9:30 рано.

Архієрейська Служба Божа о годині 9:30 рано на дворі коло нової інституції при вулиці 'Коледж Драйв' коло університету.

Спільний обід в парохії св. Юрія в 1-ій годині.

Наради і відчити Б. У. К. відбудуться від 3-6 години пополудні, при парохії св. Юрія.

Вечером концерт в Домі Просвіти "214 Ав. М. Савт."

Проситься членів Відділів У. К. Ю. прибути на цей Зїзд. Також пригадується, що обовязково треба вислати на цей Зїзд, яко делеґатів, голову і секретара Відділу. Один з них дасть звіт праці свого відділу і привіт.

Просимо приняти від Пров. Заряду якнайщирійші побажання повного успіху у вашій праці.

За Заряд У.К.Ю. Саскачевану,

Заст. голови: М. Зварич.
Секретарка: М. Вавринюк.

Address:
Miss Muriel Wawryniuk, Sec.
University Drive,
Saskatoon, Sask.

ЕДМОНТОН

Збори Провінціяльного Заряду

15-го вересня, ц. р. Провінціяльний Заряд У. К. Ю. Алберти відбув свої звичайні збори, на яких, з огляду на це, що деякі члени були змушені обставинами залишити свої місця, — доповнено заряд, або розділено працю між інших членів.

Місце провінціяльного секретаря У.К.Ю. заняла Корнилія Сосняк, рекордова секретарка, М. Сосняк.

Назначено також секретарок до праці при місячникові "Юнацтво", а ними є Дорис Романюк і Наталка Кохан. п. Петро Козяк взяв на себе обовязки редактора-асистента.

Членам, що мусіли вийти з заряду, Провінціяльний Заряд оцим складає сердечну подяку за їх щиру й жертвенну працю.

Провінціяльний Заряд рішив відвідати 21 і 22 жовтня, ц. р., відділ У. К. Ю. в Калґарах, на його річній конвенції.

Рішено також скликати Провінціяльний Зїзд У. К. Ю. Алберти. Час і програма будуть подані в слідуючому числі.

М. Сосняк
(рекорд. секр.)

Obstacles are those frightful things you see when you take your eyes off the goal.

SASKATOON, SASK.

A group, consisting of teachers, students and young working people, banded together for the purpose of raising funds for the building of the new institute in Saksatoon.

The following is a short history of our activities:

With but one practice under our belts, we went forward on July 16th by having a sort of dress rehearsal in front of a group of Saskatoon U. C. Y. people who had gathered at the Church Hall for their monthly meeting.

On July 30th, the 11 members who then made up the group, divided into two cars and went to Alvena and Vonda. The attendance was small, but that could be expected due to the heavy rains that fell. The Alvena program began at 5:00 o'clock, while the one at Vonda started at 9:00 o'clock.

August 6th found our group swelled to 12. Again we divided into two cars, but this time set forth to Bruno and Cudworth. The attendance was better as was also the weather. Concert at Bruno started at 4:00 p. m. and at Cudworth at 9:00 p. m.

The total proceeds turned over to the institute building fund from these two trips amounted to $83.69.

As a finale for our summer's work, we staged the program in Saskatoon. The proceeds went for the building of the new rectory which is now well under way.

The group consisted of the following, with a short resume of the part taken in the concert:

Paul Kolysher — teacher, Prov. U. C. Y. president — sings, dances and plays the "fiddle."

Helen Siurko — student — sings, dances and plays the mandolin. She was one of the soloists.

Jane Zaichkowsky — student — sings and dances.

Jerry Muzyka — law student — sings and dances.

Love Chepyha — teacher, Saskatoon U. C. Y. secretary — sings, dances, plays the mandolin and is an invaluable pianist.

Louise Kolysher — teacher — dances, sings, soloist. Joined with Love for a duet.

Carol Puskarenko — office girl — sings and dances.

Mary Dopko — "steno" — sings and dances.

Olga Michaluk — civil servant — sings and dances.

Jean Michaluk — student — late comer, sings and dances.

Danny Kolysher — public school student, the youngest in the group — a very willing apprentice.

Stan Chepyha — teacher — sings, dances and plays the mandolin.

We take this opportunity to thank all those who turned out and supported such a worthy cause.

DONATIONS

U. C. Y., Mundare, Alta.	$50.00
Msgr. P. Kamenetsky	15.00
From funeral of S. Nay (Mundare)	5.00
Hrabec's wedding (Haight)	7.40
From shower party for Walter Zazula and Hannah Prytuluk	5.00
Baby Shower at the home of Mr. and Mrs. Leon Rubis, Hay Lake, Alta. (Collected by Mary Blawuchak)	4.10
Ellen Jopko, Edson, Alta.	4.00
Surprise Party for Mr. and Mrs. Fedio, Calmar, Alberta	3.75
John Zachoda, Peno, Alta.	1.00

Many thanks to all! — Editor.

Laugh With Us

Reader: "So you make up all these jokes yourself?"

Editor: "Yep — out of my head."

Reader: "You must be."

* * * *

Vicar: "Do you like to come to Sunday School, Margaret?"

Margaret: "Yes, sir."

Vicar: "What do you expect to learn today?"

Margaret: "The date of the annual picnic."

* * * *

He (storming): "Why, the first time I buttoned this coat it split down the back."

Tailor (calmly): "That shows how well we sew the buttons on, sir."

* * * *

"Whenever I'm in the dumps, I get myself a new hat."

"I was wondering where you got them."

* * * *

Young son (doing homework): "Say, dad, is 'waterworks' all one word, or do you use a hydrant?"

Campaign for New Subscribers

What have you done for the YOUTH?
To achieve success little is needed —
Just let EVERYONE of us do our share!

Start now and start well —
Get new subscribers, send in donations.

PRIZES WILL BE GIVEN TO THE FIRST THREE
WHO GET THE MOST NEW SUBSCRIBERS

Campaign started Sept. 15th, lasts to Dec. 15th.
And remember — renew your subscription.

LET'S ALL WORK FOR THE YOUTH!

Please Renew My Subscription Now

Dear Reader:-

Please look at the date by your name on the cover. It indicates the month your subscription expires or has already expired. If it has expired some time ago, then please renew it, covering the past and the present year. The yearly subscription fee is only $1.00. For your convenience a renewal form is given below.

To the Circulating Manager,
YOUTH
8317 - 105th St., Edmonton.

I enclose herewith the sum of $.................................... as my renewal subscription to Youth.

Name..

Address..

....

Once more the telephone rang.

"What is it?" asked the moron.

"It's a Long Distance from New York," replied the operator.

"I know it is," said the moron, and went back to bed.

— Optometrists —

EYES EXAMINED

230 Tegler Bldg.

Edmonton : Alberta

* * * *

P. A. STARKO

at Vegreville

every Saturday

Get Your

WEDDING INVITATIONS

at reasonable rates

from the

Alberta Printing

Commercial Printing

10355 - 96th St. Edmonton

Manufacturers of Quality Sportswear

TAILORS OF MEN'S AND LADIES' SUITS

Phone 74987 10845 - 82nd Ave. Edmonton, Alta.

CLEAN - RITE CLEANERS

HOUSEHOLD AND COMMERCIAL DRY CLEANERS

Calder Branch
12807 - 119th Street

West End Branch
Waverly Clothes
124th St. – 104th Ave.

TAILORS
MAIN PLANT
9546 - 111th Ave.
Edmonton : Alberta
H. Bociurkiw, Prop.
Phone 71355

East End Branch
10251 - 95th Street

South Side Branch
Moira's Dress Shop
76th Ave. – 97th. St.